

Vem och vad är församling? Vad säger Bibeln om stadgar och medlemskap?
Välkommen till bön och bibelstudium på tisdag kl. 18:30-20:00 kring dessa
frågor under ledning av Pelle Olofsson.

Ingress

Vem och vad är församling är en aktuell fråga i alla tider. Vi behöver ställa oss den enskilt, som församling och som kristenhet. Den har levt i församlingen och vår rörelse under många år men har aktualiserats tydligt genom det stadgeförslag som församlingsrådet lagt fram. Utifrån detta skall man läsa denna undervisning.

Under församlingsbibelskolan den 14 november undervisades i stort utifrån följande material men inte slaviskt. Det finns både det som lagts till i mötet och det som inte nämdes. Oavsett detta så följer det samma tråd och för samma resonemang.

Som bilaga i slutet av dokumentet finns Bilaga med ett kort resonemang med rubriken:
Bibeln, församlingens organisation, styrelse och ekonomi.

Hoppas texten kan vara till välsignelse.

1. Vem och vad är församling? Vad säger Bibeln om stadgar och medlemskap?

När Bibeln talar om församlingen så ser vi många fantastiska bilder och beskrivningar. Församlingen är bl.a:

- Byggt på klippan, Matt 16:18
- Sanningens grundval och stöttepelare, 1 Tim 3:15
- Guds boning, Ef 2:22
- Ett andligt hus, 1 Petr 2:5
- Kristi kropp, Ef 1:22-23
- Ett heligt prästerskap, 1 Petr 2:5
- Guds plan till världen, Ef 3

Församlingen har ett uppdrag att skapa och forma lärjungar utifrån missionsbefallningen. Församlingen är gemenskap, ett tillsammans. I Efesierbrevet skriver Paulus om församlingen och hur den är Guds plan för att förkunna Guds vishet och att församlingen är gemenskap med alla de heliga.

”Nu skulle härskarna och makterna i himlarymderna **genom kyrkan få kunskap** om Guds vishet i hela dess mångfald.”

och fortsätter lite senare i samma kapitel (det tredje):

”Måtte han i sin härlighets rikedom ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin ande, så att Kristus genom tron kan bo i era hjärtan med kärlek. Stå fasta och var stadigt rotade i honom, så att ni **tillsammans med alla de heliga förmår** fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er. Han som verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka, hans är **härligheten genom kyrkan** och genom Kristus Jesus, i alla släktled i evigheters evighet, amen.”

2 Kännetecknande drag på församlingen och dess medlemmar

När församlingen, de troende, beskrivs i Bibeln så används olika namn eller beskrivningar. Många beskriver handling, riktning och gemensam aktivitet

- De troende Apg 2:41,44,4:32, 5:12
- Lärjungarna Apg 6:2,7, 9:12
- De församlade Apg 6:5
- Församling Apg 8:1,3, 11:26,13:1, 15:4,22
- Kristna Apg 11:26
- Guds folk Apg 18:10
- De som möts Rom 16:5, Kol 4:15
- De heliga Rom 1:7, 1 Kor 1:2, EF 1:1
- Guds älskade Rom 1:7
- Efterföljare till Jesus Apg 6:2 LB
- De som tillber Jesus Apg 9:14, 1 Kor 1:2 LB

När bibeln beskriver de första kristna så skulle man kunna beskriva dem som följande: *De på Kristus troende och som bestämt sig att vara efterföljare och lärjungar till Jesus. De är älskade av Gud som kallar dem för sitt folk. De samlas och möts regelbundet och kallas församling, de församlade. De är de som på var plats åkallar och tillber vår Herre Jesu Kristi namn.*

3. Dop i Nya Testamentet

Dopet är naturligt en del av starten av det kristna livet. Att komma till tro, döpas och uppfyllas av den Helige Anden är tre erfarenheter som alla är avsedda att komma i inledningen av det kristna livet. Efter detta kommer ett liv i efterföljelse, lärande, helgelse, vittnande och fördjupning för att en dag nå målet. Att till sist möta vår Frälsare och Herre i Hemmet, Himlen.

Dop i evangelierna

Vi möter först **Johannesdopet**. Johannes predikade omvändelse och så står det att folket kom, bekände sina synder och döptes i Jordan, Matt 3:1-6.

Förkunnade syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop. Mark 1:1-5, Luk 3 :3

Jag döper i vatten för omvändelsen skall men efter mig kommer en skall döpa med Helig Ande och eld, Matt 3:11, Mark 1:7-8, Luk 3:16.

Johannes beskriver att han döpte på uppdrag, befallning av Gud men talade om honom som skulle komma och skall döpa i Helig Ande.

Vi möter **Jesus dop** i Matt 3, Mark 1, Joh 3. Det sker på samma sätt som omvändelsedop men utgör startskottet för Jesu verksamhet "för att uppfylla all rättfärdighet" Ett dop där Gud manifesterar sig genom ett starkt tilltal.

Jesus och lärjungarnas dopverksamhet

I Johannes 3 och 4 läser vi om att man runt Jesus döper människor. Det var lärjungarna som döpte och denna dopväckelse var till och med större än den Johannes var med om, Joh 3:22. Denna dopverksamhet väckte avund hos Johannes lärjungar men Johannes gjorde klart för dem att det var helt rätt.

Det står att Jesus vann lärjungar och döpte i Joh 4:1. Är det ett dop för att bekräfta ett lärjungaskap eller döps man till lärjunge? Vad ligger det i ordet lärjunge.? Vilja till efterföljelse av Mästaren, Lärande m.m.

Födas av vatten och Ande

I Jesu nattliga samtal med Nikodemus sa Jesus att man måste födas på nytt för att se Guds rike och födas av vatten och Ande för att komma in i Guds rike, Joh 3. Vad detta syftar på ger utrymme till tolkning. En tolkning kan vara en anspelning på dop i vatten och Helig Ande men det finns säkert andra.

Missionsbefallningarna

Matt 28:18

Åt mig har getts all makt i himmel och på jord. Gå för den skall ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns Sonens och den Helige Andes namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.

Jesu makt en förutsättning.

Gör lärjungar, döp, lär - får till följd ständig gemenskap med Jesus.

Mark 16 15

Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall åtfölja dem som tror: i mitt namn skall de...

Förkunnelse, tro, dop ger räddning och ett liv med tecken och under.

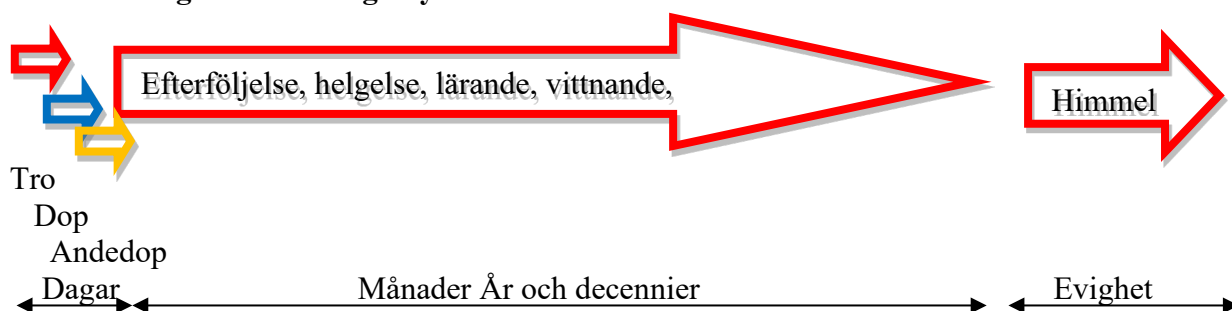
Men dom kopplas till utebliven tro. Det är som det är den delen av kedjan som är det avgörande.

4 Dop i Apostlagärningarna

Dop omnämns otaliga gånger i Apostlagärningarna. Det nämns ju direkt i inledningen på Pingstdagen i Petrus predikan: Omvänd er och låt döpa er, Apg 2.

- Apg 2:42,
- 8:16, Samaria, 36 Hovmannen, 9:18, Paulus, 10:48 Cornelius, 16 x2, Lydia & Fångvaktaren, 18:8 Crispus, 19:5 Apollos lärjungar, 22:16 Paulus

5 En naturlig tidsaxel enligt Nya testamentet.

6 "Frälsande dop"

Ett flertal bibelställen kopplar samman att komma till tro och döpas så det ser ut som dopet skulle vara frälsande.

Missionsbefallningarna som nämnts ovan

Den som tror och blir döpt skall räddas. Men även texten från Matteus kan läsas på liknande sätt: Lärjunge blir man genom dop och lärande.

På pingstdagen gjordes också en stark koppling mellan tro och dop. Omvänd och låt döpa er.

Men även fortsättningsvis i Apostlagärningarna kan liknande exempel hittas: Ananias sa till Paulus att han skulle döpas och tvättas ren från sina synder, Apg 22:16.

Petrus gör i 1 Pet 3:21 en koppling till Noa och arken och konstaterar att vi på motsvarande sätt räddas av vattnet i dopet som är att med gott uppsåt vända oss till Gud.

Uttrycket att döpas till Kristus eller Jesus används även på flera ställen.

Rom 6:3 Döps in i Kristus Jesus

Mitt i ett sammanhang om relationer mellan man – kvinna och Kristus – församlingen läser vi följande:

..för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet. Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara

Visar detta på ett sätt att dopet handlar om helgelse - att avskilja, utvälja.

Men även om vi kan se flera ställen där tro och dop kopplas samman då människor kommer till tro så finns det ett otal bibelställen i Apostlagärningarna där man enbart talar om att komma till tro.

I samband med dop läser oftast följande dopord:

”På min Mästares befallning och din egen bekännelse om sinnesändring och tro på Kristus döper jag dig till Kristus i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn”

Det visar på att frälsningen bygger på tro och omvändelse.

Apg 4:4 Men många som hade hört ordet kom till tro, och tillsammans var de nu omkring fem tusen män.

Apg 4:32 Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt

Apg 5:14 män och kvinnor i stort antal kom till tro på Herren

Apg 6:7 Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt.

Även en stor mängd präster började omfatta tron

Apg 9:42 Händelsen blev känd i hela Joppe, och många kom till tro på Herren

Apg 11:21 Herrens hand var med dem, så att ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren.

Apg 13:12f När då ståthållaren såg vad som hade hänt kom han till tro, överväldigad av Herrens lära.

Paulus fortsätter till Antiochia och predikar i synagogan:

38/39 Ni skall alltså veta, mina bröder, att genom honom förkunnas syndernas förlåtelse för er, och genom honom blir var och en som tror rättfärdig och friad från allt det som ni inte kunde frias från medan ni stod under Moses lag.

Frukten av predikan läser vi vers 48-49:

Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten.

Apg 14:1 Även i Ikonion gick de till judarnas synagoga och predikade där på ett sådant sätt att en stor mängd judar och greker kom till tro.

I Galaterbrevet gör Paulus tydligt att rättfärdiggörelsen kommer av tron på Jesus Kristus. Gal 2:16

Johannes evangeliets första kapitel innehåller de välkända orden om att de som tog emot och tror har rätten att kallas Guds Barn.

12Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, 13 som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Av nåd är ni frälsta står det i Efesierbrevet 2:5, i vers 8 upprepas orden med tillägget att av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det.

Rom 1:16 är inne på samma tema ” Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror,

7 Om dopet inte är frälsande – vad är det då?

Dopet är en tydlig bekräftelse av den tro som man finns i hjärtat.

Det är en tydlig och praktisk konsekvens av hjärtats tro på ett liknade sätt som äktenskapet är en tydlig och synlig bekräftelse av en djup kärleksrelation två människor emellan.

”man gifter sig för att man är kär- man blir inte kär för att man gifter sig men giftermålet stärker kärleken och hjälper till att bevara kärleken”

Det är en tydlig bekännelse av sin tro. Det visar människor runt omkring att man menar allvar. Visar på allvaret i vår tro Lydia När ni nu har blivit övertygade om att jag tror.... ”Dela gemenskapen med oss” Apg 16 :15

Dopet beskrivs som en begravning och uppståndelse där vi får förenas med Kristus genom en uppståndelse likt honom. Rom 6

Markerar ett tydligt slut på ett sätt att värdera livet utifrån sig själv och en startpunkt att leva i lydhet och efterföljelse med Jesus som Herre.

En välsignelse och hjälp för trons liv.

Gud verkar i dopet. Det gamla begravs och på ett liknande sätt som Israels folk blev av med de förföljande egyptierna bryts mönster och krafter från ett tidigare liv.

Dopet har med sig löftet om den Helige Ande.

8 Dop och församling

Medlemsbegreppet är otydligt i Apg. Det kan anas i uttryck som att det var 3 000 som kom till tro på Pingstdagen. Några kapitel senare var det de troende vid pass 5 000 tusen män (Apg 4:4)

Senare står det att i Apg 8 att genom en svår förföljelse skingrades alla utom apostlarna. Någon form av överblick av antalet troende / medlemmar fanns.

I texten om nattvarden i 1 Kor 11 står det att man skall invänta alla innan man börjar. Det innebär att man bör veta vem som är med i gemenskapen.

På samma sätt tyder Paulus ord om att människor skall skiljas från gemenskapen och betraktas som otroende så att man visste vem som var med och vilka som ännu inte kommit till tro...

I Apg 12 & 16 används ordet medlemmar

I Galaterbrevet 3:26-27 står det -

Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus. 27 Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus.

Om man är döpt in i Kristus och iklätt er honom kan det överföras till att avse församlingen som är Kristi kropp på jorden.

Rom 6:3 har en liknande skrivning om att vi döpts in i Kristus och hans död.

1 Kor 12:12 f finns ett resonemang om lemmarna i Kristi kropp Där står det istället att genom dopet i Anden har vi döpts till att höra till kroppen.

1 Kor 10. Detta kapitel innehåller flera intressanta sammanhang. Det inleds med en parallell från Israels ökenvandring. Genom att de blev döpta i molnet och i havet fick de gemenskap med Mose. Och den dryck de alla drack var en bild på klippan Kristus.

Senare i samma kapitel finns ett sammanhang som vi ofta läser i samband med nattvarden. Välsignelsens bågare ger oss del i gemenskapen med Kristi blod. Brödet som bryter ger gemenskap med Kristi kropp.

Så utöver dopet så beskriver Bibeln även att genom dopet i Anden och genom att delta i nattvarden är man en del av den kristna gemenskapen i Kristi kropp.

9 Är Bibeln full av undantag

Ofta talar vi om att Bibeln är tydlig om hur omvändelse och dop hänger ihop. Vi vill gärna se ett tydligt mönster. En given tidtabell. En checklista som alltid har samma innehåll och följd.

- 1 tro
- 2 omedelbart dop i vatten = medlemskap i församling
- 3 dop i Den Helige Anden
- 4 vittnande om sin tro
- 5 helgelse – fördjupning
- 6 tjänst i ex vis förkunnelse

Ofta följer en kristens liv detta mönster men det är långt från självskrivet.

10 "Några undantag" Guds väg för olika människor

Paulus omvändelse följer i stort samma mönster men det dröjer några dagar mellan mötet med Kristus till han döps.

Redan när Ananias kom till Raka Gatan där Paulus fanns hälsade han honom som Broder.

Kornelius

Han kommer till tro och får uppleva dopet i den Helige Anden trots att han är hedning. Han var en from, gudfruktig bedjare med ett generöst sinnelag långt innan han kom till tro.

Han upplevde dopet i Den Helige Anden innan dopet i vatten.

Apollos

En lärd predikant som hade kunskap om Herrens väg och undervisade noggrant om Jesus.

Kände trots detta bara till Johannesdopet och våra vänner Priscilla och Aquila gav honom ännu noggrannare undervisning. Sändes till församlingarna i Achaia och blev genom Guds till stor hjälp för de troende.

Han var glödhet predikant innan han kände till det kristna dopet. Troligen gav Priscilla och Aquila honom undervisning om dopet.

Tolv lärjungar i Efesos

Paulus möter troende lärjungar i Efesos. Om detta var lärjungar som kommit tro genom Apollos förkunnelse och om de mött Priscilla och Aquila avslöjar inte Bibeln för oss. När Paulus frågade om de fått den Helige Anden när de kom till tro visade det sig att de enbart var döpta med Johannesdopet.

Här möter vi troende lärjungar som ännu inte var döpta i vare sig vatten eller den Helige Anden.

Det man ser i de olika exemplen ovan är att dessa personer var inkluderade i gemenskapen och kallades, broder, lärjungar.

Tro och bekännelse

I Romarbrevet 10:9 finns en liknade skrivning som i missionsbefallningen i Markusevangeliet.

Men då Markus visar en linje som innehåller: Förkunnelse, tro, dop ger frälsning så visar Paulus en linje som kan beskrivas som: Förkunnelse, hjärtats tro, munnens bekännelse ger frälsning.

11 "Vår praktiska teologi"

I Jesu bergspredikan i Matt 5 :19 finns ett uttryck som låter "handlar och undervisar" efter buden skall räknas som stor i himmelriket. Samklangen mellan teori och handling är eftersträvansvärt.

Utifrån detta försöker jag beskriva vår praktiska teologi. Beskriva det handlingsätt vi har idag. Hur handlar vi och vilken inställning visar detta.

1 Omvändelse – komma till tro.

Vi lyfter fram detta ofta. I gudstjänster manar vi till beslut samtidigt som vi är medvetna om att tron ibland behöver mogna sakt. Huvudsaken är att människor kommer till medveten tro på Kristus och en trovärdig omvändelse.

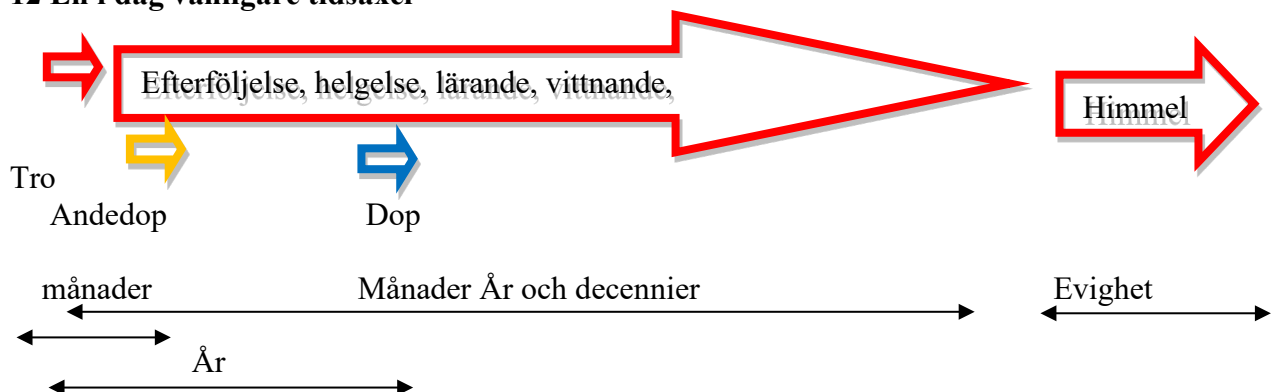
Vi är noga med att människor omvänds och kommer till tro och utifrån detta så ser vi den omvände:

- som ett "fullvärdigt" Guds barn och Kristen.
- Kommit tillräckligt långt för att nå himlen
- Som en del av den kristna gemenskapen – den universella församlingen, även ekumeniken bygger på detta.
- Är starten av det kristna livet.

2 Dopet i vatten – en särskild handling

Dopet är en bekräftelse på att man kommit till tro och påbörjat vandringen med Kristus. Beslutet ska oftast " mogna fram" och föregås gärna av särskild dopundervisning / samtal. Dopet kan tidsmässigt ligga nära omvändelsen eller årtal efter att man kommit till tro. Den som lämnat tron behöver inte döpas om när man omvänder sig igen. Då anses det tidigare dopet innan omvändelsen vara tillräckligt med hänvisning till Bibelns uttryck. "Ett dop" Dopet ger enligt dagens stadgar rätt till medlemskap och beslutanderätt i församlingsmötet. Dopet är synligt och det är mätbart.

12 En i dag vanligare tidsaxel

13 Avslutande resonemang

Vi ser att dopet i NT är en del av eller en följd av omvändelse och att komma till tro. Tidsmässigt kommer dopet i direkt anslutning till omvändelsen. Det skedde redan inom någon

dag. Eftersom det skedde så snabbt kan man förstå att en fråga om medlemskap utan dop inte fanns på dagordningen. Med tanke på den korta tidsperiod som normalt var mellan omvändelse, dop och dop i den Helige Ande kan man förstå att begreppen i vissa sammanhang "blandades" när man beskrev ingången i det kristna livet och församlingen.

Idag är situationen oftast en helt annan. Vi har lärjungar som dröjer årtal efter omvändelsen med att låta döpa sig.

Å andra sidan har vi människor som är döpta långt innan de kommit till tro.

Vi har mängder av trossyskon som lever i tydlig efterföljd till Kristus utan vara troendedöpta. De uppfyller de flesta kriterier som vi ställer för medlemskap i församlingen. Kommit till tro och leva i Kristi efterföljd men har inte låtit döpa sig med troendedop.

Varför skall dessa uteslutas från välsignelsen och ansvaret att vara medlem i församlingen. Eller är det bara i föreningen Pingstkyrkan vi hindrar dem?

Jag har funderat över vilket bibliskt stöd vi har rätt att hindra dem från att vara en del av församlingen. Jag hittar inte stöd att hindra människor detta.

Sen funderar jag på vad de är utestängda från:

1. Från undervisning – svaret är ett tydligt nej. De är välkomna att delta.
2. Gemenskap – svaret är lika entydigt. De är välkomna i den kristna gemenskapen som Guds barn.
3. Bönerna – även här är de välkomna att vara med
4. Brödsbrytelsen – som lärjungar hälsar vi dem välkomna i till Herrens bord.
5. Hemgrupper – återigen är de välkomna
6. Att ta del av den Helige Anden. Bibelns exempel med Kornelius upprepas idag.
7. Offrande – även här finns det utrymme för dem
8. Osv
- 9.

Det ser till slut ut att vara enbart beslutsrätten vid församlingsmötet och att vara med i adressregistret som medlem.

Med detta resonemang har jag svårt att se att medlemskapet skall vara kopplat till dopet.

Här vill man gärna citera Paulus ord om de troendes gemenskap:

Godta därför varandra, så som Kristus har godtagit er till Guds ära. Rom 15:7

14 Efterord

I samband med att jag förde ner dessa tankar i ordbehandlaren har jag funderat över varför vi och även jag lagt så stort fokus på entrébiljetten till församlingen och det kristna livet. Omvändelse, dop och uppfyllelsen hör ju till de första stegen och grunderna på den kristna vägen.

Vi behöver lägga ett ännu större fokus på vandringen från de första stegen till dess vi står hemma och möter Jesus Kristus en dag.

Vi behöver fortsätta på den väg som fört oss hit.

Det finns många uttryck som beskriver denna resa i efterföljelse till Kristus

Leva i daglig omvändelse
Arbeta på er frälsning
Leva i dopet
Låt er uppfyllas av Anden
Var ivriga att undfå de andliga nådegåvorna
Till Kristi fullhet
Livslång efterföljelse
Vittnande
Ständig bön
Undervisning
Gemenskap
Generositet
Fortsatt firande av nattvard.
Synliggörandet av Kristus i dagens värld.

Det finns anledning för mig att fundera över hur långt efterföljelsen kommit i mitt liv.

Vad är vårt fokus?

15 Tack

Bilaga

Bibeln, församlingens organisation, styrelse och ekonomi.

Det har i olika sammanhang efterlysts en teologisk reflektion i samband med församlingsledningens förslag på uppdaterade stadgar. Utan att vara teolog, och eller har någon lång bibelutbildning bakom mig ska jag ändå försöka göra en enkel reflektion.

Man kan för det första inse att bibeln inte beskriver vilken juridisk organisationsform som är den rätta. Ideell förening, stiftelse eller likande nämns inte i bibeln. Men det finns ända vissa ledtrådar till hur man var organiserad.

Man ser att man hade ordning på hur många man var, man hade ett ledarskap och man hade församlingsmöte. Man hade ordning på sin ekonomi och man kan till och med ana att man hade något som liknade "årsmöte" där man kunde i offentligt ställa ledarskapet till svars. Låt oss överskådligt se på dessa frågor.

Matrikel.

Om man hade en formell matrikel kan man inte utläsa i Nya testamentet men i Apostlagärningarna kan man både i Apg 2:41 och 4:4 läsa om hur många man var. Det var församlingstillväxt. På pingstdagen står det att de troendes eller lärjungarnas antal ökade med nästan 3 000 personer. Läser man 1917 års bibelöversättning står det att församlingen ökade med närmare 3 000 personer. Lite senare så står det att man var omkring 5 000 män. Bara några kapitel senare i den förföljelse som skedde efter Stefanus stening står att alla utom apostlarna skingrades. Då krympte församlingen i Jerusalem från tusentals medlemmar till en handfull. I samband med instiftelseorden för nattvarden finns ett litet uttryck som tyder på att visste hur många och vilka man var. Det står i 1 Kor 11:33. Alltså när ni samlas för att äta, vänta då på varandra. Det visar att man hörde samman så tydligt att man hade omsorg om varandra för man visste vilka som var med.

Ledarskapet.

I Jerusalem var Jesu apostlar det självklara ledarskapet. Redan i det första kapitlet så kompletterade man ledarskapet med Mattias. Det skedde genom det för oss ovanliga sättet att man på det lilla församlingsmötet drog lott mellan de två föreslagna ersättarna till Judas. Det var Mattias och Josef Barsabbas. Efter bön om att Gud skulle visa vem som var utvald av Gud drog man lott. Även om det är ovanligt sätt för oss att utse ledare kunde ledare och företrädare i den grekiska tidiga demokratin utse på liknande sätt för att undvika svågerpolitik och olämplig påtryckning. Det ser inte ut att varit ett sätt som den kristna församlingen fortsatte med. I samband med de olika församlingarnas bildande var det ofta Paulus, Titus eller någon av dem som varit med att starta församlingen som utsåg ledarskapet. Men församlingarna fick verktyg att senare utse sina ledare. Paulus beskriver i breven till Tim och Titus viktiga egenskaper för ledare i församlingen. Redan i Apg 6 när man utser Stefanus med flera att leda det viktiga sociala arbetet skedde det genom ett till synes mycket öppet sätt. Apostlarna upptäckte ett behov och att det inte själva räckte till så man bad församlingen om namn som kunde sköta denna viktiga tjänst. De avskildes med bön och handpåläggning

Ekonomi

Redan i den allra tidiga församlingen hade man en gemensam ekonomi. Det står i Apg att man gav allt till apostlarna som gav alla efter behov.

När man senare ordnade insamlingar i församlingarna för behoven står det att samla in gåvorna på söndagarna. Anförtroddes dem åt personer som var lämpliga och hade ett förtroende och låt dem förmedla gåvorna till de heliga i Jerusalem. Ett sunt sätt att hantera gemensamma ekonomiska resurser. Att utse lämpliga personer att hantera församlingens ekonomi.

Församlingsmöten.

Ordet *Ekklesia* som är en av beskrivningarna på församlingen kunde även beskriva en folkförsamling där beslut togs i den tidens demokratiska ordning, Och vi ser det några gånger i nya testamentet att man mötes som församling, man diskuterade och beredde frågorna för att sedan ta gemensamma församlingsbeslut.

Vi har redan nämnt när man valde sju medarbetarna i Apg:6

VI har även det så kallade apostlamötet i Apg 15. Sammanhanget beskriver i stort ett eller flera församlingsmöten med en god ordning för föreningsdemokrati. Det var så att Paulus och Barnabas kom från Antiokia och församlingen med en viktig teologisk fråga som ställde till strid i församlingen. Det var frågan om man skulle tvinga den ickejudiska delen av den första kyrkan att omskära sig och följa den judiska lagen. När denna fråga blev stor och livligt diskuterad i församlingen i Antiokia beslöt man sig för att ta hjälp av församlingen i Jerusalem i Judéen. När Paulus och Barnabas kom till församlingen i Jerusalem berättade de om vad Gud gjort genom dem och hur hedningarna kommit till tro och tagit emot Kristus i sina liv. Även här blev det stor diskussion då en del av församlingen ville ålägga även hedningarna att hålla Mose lag och omskära sig. Efter en inledande diskussion hanterades frågan av ledarskapet i församlingen som utredde frågan och efter lång överläggning så presenterade Petrus förslaget om att man inte skulle lägga på de hednakristna att omskära sig och följa Mose lag. Utan att det var genom Jesu nåd som vi alla blir frälsta.

Efter att Paulus och Barnabas fortsatt att beskriva vad Gud gjort. Förtydligade Jakob Petrus förslag och gjorde det mer handgripligt.

Sen står det att Apostlarna och de äldste tillsammans med hela församlingen beslutade att följa Jacobs förslag.

Detta är ett exempel på församlingsmöte där man t.om. avgjorde en klurig teologisk skiljefråga i en folkförsamling.

Årsmöte och revision

Årsmöte eller revision nämns inte vad jag kan hitta i nya testamentet. Men det finns ett sammanhang som beskriver hur man skall uppmuntra ett gott ledarskap men även hur man ska hantera klagomål. Det är 1 Tim 5:17-20, där läser man att först efter flera vittnens ord ska man ta upp klagomål och det skall ske sedan ske på ett offentligt sätt. I vår församling som i de flesta sammanslutningar så sker det genom att revisorer på församlingens uppdrag går igenom styrelsen arbete och offentligt presenterar resultatet av granskningen i ett års- eller administrationsmöte.

Sammanfattningsvis så är det svårt att i detaljer hitta stöd för alla delar hur man idag organiserar en församling. Det man däremot kan se är att den första kristna församlingen hade ett ledarskap en ordning runt ekonomi och förvaltning. Det man också ser att man vågade ta diskussionen i den stora församlingen och ledarskapet fick möjlighet att utifrån behoven formulera beslutsunderlag som församlingen tog beslut om.

Så att ha en god ordning i hur man hanterar församlingens struktur har rötter i den första församlingen.